

۲۰۲۰/۱۰/۲۴

محمد عارف عباسی

اسپ اول باشد یا گادی؟

یادداشت ناشر:

این مقاله نویسنده گرانقدر و دوست نهایت گرامی و دانشمند آریانا افغانستان آنلاین، جناب عارف عباسی به تاریخ ۲۰۲۰/۰۹/۲۵ برای نشر ارسال شده بود که با تأسف از نشر بازمانده بود و از وقوع این فراموشی جداً معذرت می‌خواهیم. چون محتوای آن هنوز هم تازگی دارد به نشر آن اقدام نمودم. با عرض معذرت. اداره

خلیل زاد از راز نگهداری به تنگ آمد و بنا بر ضیق وقت و گرانی اهمیت هدف مطلوب واقعیتی را بیان کرد که من عاجز، دور افتاده از وطن، بیچاره هیچ کاره (بدون خودستایی) در بدو مرحله پیش بینی نموده بودم. امروز ۲۵ سپتمبر خلیل زاد گفت که طالبان بدون یک توافق نامه سیاسی (نهایی) آتش بس را قبول ندارند. یعنی تا زمانی می‌جنگند که به مقصد برسند.

عرض کرده بودم که توافق نامه قبلاً تهیه شده و این مذاکرات صحنه سازی بیش نیست، تکرار عین درامه ای است که حامد کرزی را به زعامت گماشتند.

تحت فشار های گوناگون و تهدیدات متنوع و تعزیرات هراس بر انگیز امریکا از حکومت موجود افغانستان، که خود ساخته بود و ملیون ها دالر را در انتخاباتش مصرف کرد، خس سر آب ساخت، بی عزتش کرد و بی وقارش نمود و بی اعتبارش گردانید. برعکس گروهی را سپه کار، جانی، دهشت افکن، قاتل ویران گر می‌گفت در آغوش کشید، موقفش بالا برد و از ایشان اهل سیاست، خرد و قدرت ساخت و برایش جواز تداوم جنگ داد.

به انتخابات ریاست جمهوری امریکا وقت کم باقیست و عجله در کار، ادی خلیل زاد نصیحتش کرده بود که ای اولاد حلال لغمان شف شف نگو همیشه شفتالو بگو و امروز وی شفتالو استفراق کرد. پله ترازوی طالب در گرانی است و گروه چاکر منش خود فروخته به نام سیاسیون مطرح برای بقای قدرت و مصونیت مال و ثروت حاضر به هر نوع معامله اند که در دیدار های ماسکو بستر سازی شده.

توافق نامه سیاسی که، خلیل زاد گفت، برآورده ساختن اوامر و فرمایشات طالبان است و جهت عوام فریبی و دل خوشی ناحق مردم شاید مواد غیر عملی و غیر قابل نظارت و مراقبت را هیچ یک از آرزو های ملت رأی صلح برآورده نسازد در توافق نامه بگنجانند.

خلیل زاد در ۲۲ سپتمبر در مجلس استیضاح نمایندگان امریکا گفت: «خشونت با سطح غیر قابل قبول کنونی یعنی بی حد بلند» و امروز می گوید که: «خشونت به مقایسه همین وقت سال گذشته پایان آمده» در حالی که اخبار حاکی از اوج حملات شدید طالبان در دور و بر مملکت است.

طالب توسط جنگ و زور آن چه آرزو دارد حاصل می کند و اگر به قدرت رسید با کی آتش بس کند و آتش چه مفهوم خواهد داشت.

پیش بینی عکس العمل جمهوریت خواهان کابل فعلاً مشکل است. قبولی با انعقاد لوی جرگه دیگر، و یا تن دادن به فیصله و منتظر سرنوشت بودن، خارج شدن از مذاکرات اگر دل و گرده باشد.

امیدوارم قضاوت بدبینانه نکرده باشم ولی صادقانه خواهان صلحی ام که عزت، آبرو، امنیت، ثبات، رفاه، آسایش و بالاتر از همه استقلال افغانستان را تأمین کند. زنده باد افغانستان

[برای مطالب بیشتر این نویسنده، اینجا کلیک کنید](#)